

Діонъ, който пише за туй, не споменува нищо какво е отговорилъ Траянъ за да оправдай своето поведене къмъ Язигѣтъ. Слѣдъ малко време (101), Децебалъ обържъ силѣтъ си ерѣщу Римлянытъ, и, като преминѣ Дунава, ограби ближнитѣ тамъ области. Траянъ, който сѣ търсяше предлогъ да прекрати сношеніята си съ Дакытъ, никакъ му не докривѣ, но еше са зарадва за туй. Освѣнъ него, той знаеше, че Децебалъ былъ споразумѣнъ съ Накора, царь на Партянытъ — и туй само го безпокояше малко.

Щомъ са извѣсти, че Децебалъ докача враждебно имперскыѣ земи, Траянъ въ скоро време отиде отгорѣ му и разори безпрепятственно сичката страна на Дакытъ. Децебалъ тогазъ накара сичкыѣ млади отъ народа си да са обрѣжжѣтъ и са посрѣщнѣ съ Траяна въ единъ кървавъ бой, който нѣколко време бѣше сумнителенъ, но най-подиръ са свърше въ полза на Римлянытъ. Въ този случай Траянъ былъ си раздралъ дрѣхытъ, за да помогне на войската да си върже ранытъ. Той слѣдуваше неприятеля отблизу, и, като му не оставаше време да подигне новы силы, до толкозъ го умори и уламоуши, щото Децебалъ са принуди да испрати представители натварены съ предложенія за миръ.

§ 7. Миръ съ Римлянытъ, които ставатъ господари на Дакія, 105 год. по р. Хр.

Като дойде работата за миръ, Траянъ отреди Лицинія Сура и Клавдія Либіана, за да са договорѣтъ съ Дакытъ; но представителитѣ отъ едната и другата страна, като неможахъ да са съгласѣтъ на никой начинъ, Траянъ продължаваше своитѣ о-